

17 niedziela po Trójcy Świętej¹

Główna myśl: Słowo Boże jest ważne dla wzrostu twojej wiary

Tekst: Rz 10, 9-17 – nowa droga sprawiedliwości przez wiarę

Dz 5,12-42 – Piotr i Jan przed Radą

Wiersz: Wiara rodzi się ze słuchania, ze słuchania Słowa Chrystusa. Rz 10,17 (*przekład ekumeniczny*)

Propozycja piosenki: *Czytaj Biblię*, w: śpiewniczek *Najpiękniejsze o Jezusie*, wyd. Augustana, str. 7.

Cele:

- Dziecko poznało historię Piotra i Jana
- Dziecko wie, że Słowo Boże jest ważne dla wzrostu jego wiary
- Dziecko zostało zachęczone, by czytać Słowo Boże i go słuchać

I. Wstęp

Mały eksperyment

Pomoce: Biblia, 2 świeczki, słoik, zapalki

Przebieg:

Witam was serdecznie na dzisiejszej szkółce. Na początku przeprowadzimy mały eksperyment. Popatrzcie, proszę. Mam dwie świeczki oraz zapalki. Na razie zrobię coś, co nikogo nie zdziwi. Zapalę świeczki. (*osoba prowadząca zapala dwie świece*) Może pomyślicie, co to za eksperyment? Zapalenie świeczki nie jest niczym odkrywczym! To jednak nie koniec: mam ze sobą jeszcze mały słoik. Jak myślicie, co stanie się, gdy jedną świeczkę nakryję tym słoikiem? (*odpowiedzi dzieci*) Dziękuję za wasze odpowiedzi. Czas sprawdzić co się rzeczywiście stanie. (*osoba prowadząca nakrywa słoikiem jedną świecę*) Świeca pod przykryciem zgasła. Dlaczego? (*odpowiedzi dzieci*) Tak, w obrębie słoika zabrakło powietrza i ogień zgasł. Druga, odkryta świeczka pali się nadal, ponieważ dostęp powietrza nie został odcięty. Pewnie zastanawiacie się, po co taki krótki eksperyment?

Podsumowanie:

Płomień, by się palić, potrzebuje tlenu. Tak samo jest z naszą wiarą. Żeby ona mogła w nas żyć i wzrastać, też potrzebuje powietrza, ale nie takiego jak w przypadku świecy, tylko innego. Jakiego? Tego dowiemy się dzisiaj. Na początek posłuchajcie proszę kilku wierszy z księgi, która nazywa się List do Rzymian. Zanim przeczytam wam tekst, mam dla was zagadkę, której rozwiązanie z pewnością znajdziecie, gdy będziecie uważnie słuchać. Co to jest: niewidzialna, ale powstaje na podstawie uważnego słuchania Słowa Bożego? (*Rz 10,13-14 i 17 czyta osoba prowadząca*) Czy znacie odpowiedź? Tak, wiara rodzi się gdy słucha się Słowa Bożego. W tym tekście mamy też wiele pytań o to, kto ma głosić ludziom dobrą nowinę o Panu Jezusie. Gdyby te pytania zadać bohaterom dzisiejszej historii, a pewnością usłyszelibyśmy odpowiedź: „To jesteśmy my. To my znamy Pana Jezusa, pamiętamy Jego Słowa i wierzymy, że On jest Bogiem. Dlatego nie zatrzymamy Pana Jezusa dla siebie i będziemy o Nim opowiadać. Chcemy, żeby inni ludzie w Niego uwierzyli”. Kim były te osoby? Co się wydarzyło, gdy opowiadały o Panu Jezusie? Posłuchajcie, proszę.

II. Szkółka

Pomoce: Biblia, prezentacja do opowiadanej historii (*informacja dla osoby prowadzącej: można skorzystać ze zdjęć z poniższej strony: www.freebibleimages.org/illustrations/apostles-persecuted/*)

Przebieg:

¹ Do tej pory obrazki, rysunki, zdjęcia znajdowały się w tekście. Wraz z tym konspektem nastąpiła zmiana: ponumerowane i opatrzone odpowiednimi tytułami załączniki będą zamieszczane na stronie internetowej obok konspektu. W celu ułatwienia korzystania z załączników, odniesienia do nich będą znajdowały się w tekście.

1. **Działalność apostołów** – po co gromadzi się tłum? (*odpowiedzi dzieci*) Tak, ludzie gromadzą się zwykle, gdy dzieje się coś ciekawego, tajemniczego, niezwykłego. Tak też było i tym razem. Kiedy apostołowie, czyli najbliższe Panu Jezusowi osoby, zaczęli opowiadać o Nim innym ludziom, szybko gromadził się tłum. A gdy oni zaczęli uzdrawiać chorych i dokonywać cudów zbierało się naprawdę wielu widzów. Ludzie przychodzili więc, żeby słuchać o Panu Jezusie. Wśród nich pewnie byli i tacy, którzy przyprawiali swoich przyjaciół i znajomych potrzebujących pomocy. Apostołowie uzdrawiali ich, zyskując przez to coraz większy szacunek u ludzi. W związku z ich działalnością rosła też liczba osób, które uwierzyły w Pana Jezusa.
2. **Piotr i Jan w więzieniu** – nie wszyscy jednak byli zadowoleni z tego, co robili apostołowie. Wśród nich byli arcykapłani – ludzie, którzy bardzo dobrze znali święte księgi Izraela, ale byli wrogo usposobieni wobec Pana Jezusa. Na myśl o nauczaniu apostołów, m.in. Piotra i Jana, arcykapłani byli bardzo zagniewani i pełni zazdrości. Żeby im przeszkodzić, postanowili więc wtrącić Piotra i Jana do więzienia.
3. **Pan Bóg troszczy się o swoich uczniów** – Piotr i Jan zostali schwytani za to, że opowiadali innym ludziom o ich najlepszym przyjacielu, czyli Panu Jezusie. Pan Bóg jednak o nich nie zapomniał. W nocy posłał anioła, który przyszedł do nich, otworzył drzwi więzienia i wypuścił ich, każąc iść do świątyni i opowiadać o wszystkim czego doświadczyli. I tak też zrobili, bo byli posłuszni Panu Bogu. Czy to było bezpieczne? (*odpowiedzi dzieci*) Oczywiście, że nie. W końcu za głoszenie o Panu Jezusie mogli zostać ponownie wtrąceni do więzienia. Oni jednak nie chcieli zatrzymać swojej wiedzy i wiary dla siebie. Wiedzieli, że pamiętane przez nich słowa Pana Jezusa wzbudzają w nich wiarę, jak i mają moc wzbudzić w wiarę w tych ludziach, którzy będą ich słuchać. Bo wiara rodzi się ze słuchania Słowa Bożego.
4. **Decyzja arcykapłanów** – rankiem następnego dnia, arcykapłani nic nie wiedząc o nocnych wydarzeniach, spotkali się, by zdecydować co zrobić z uwięzionymi Piotrem i Janem. Posłali swoje sługi, żeby poszli po nich do więzienia. Na miejscu słudzy znaleźli starannie zamknięte drzwi i stojących przed nimi strażników. Gdy otworzyli drzwi, okazało się, że w środku nie było nikogo. Gdzie są więźniowie? Tego od razu nie wiedzieli. Wkrótce jednak pewien człowiek przyszedł do nich i powiedział, że Piotr i Jan są w świątyni i nauczają ludzi.
5. **Uczniowie przed Radą** – na wieść o tym, posłano po nich straż. Gdy ich przyprowadzono, arcykapłan powiedział: „Nakazaliśmy wam surowo, abyście w tym imieniu nie uczyli, a oto napełniliście waszą nauką Jerozolimę.” (*Dz 5,28*) Piotr nie poddał się. Kiedy Pan Jezus odchodził do nieba, powiedział uczniom, że mają mówić wszystkim ludziom o tym, czego doświadczyli przy Nim. Piotr nie zapomniał tych słów i chciał być posłuszny Panu Jezusowi, dlatego odpowiedział arcykapłanom: „Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi.” (*Dz 5,29*) Po tych słowach Piotra, arcykapłani bardzo się rozgniewali i chcieli zabić apostołów.
6. **Rozważna rada Gamaliela** – wśród oburzonych arcykapłanów był też Gamaliel. Natychmiast kazał wyprowadzić Piotra i Jana na zewnątrz. Potem do reszty powiedział: „Odstąpcie od tych ludzi i zaniechajcie ich; jeśli bowiem to postanowienie albo ta sprawa jest z ludzi w niwecz się obróci; jeśli jednak jest z Boga, nie zdołacie ich zniszczyć, a przy tym mogłoby się okazać, że walczyście z Bogiem.” (*Dz 5,38-39*)
7. **Decyzja arcykapłanów** – po wysłuchaniu tych słów, arcykapłani zdecydowali wypuścić Piotra i Jana na wolność. Zanim to zrobili, zakazali im opowiadać o Jezusie. Czy Piotr i Jan będą posłuszni arcykapłanom? (*odpowiedzi dzieci*) Nie, oni woleli być posłuszni Panu Jezusowi i mówić o Nim innym ludziom. Byli przekonani, że wiara rodzi się ze słuchania Bożych Słów.

III. Zakończenie

Uczniowie nie bali się i mimo przeciwności głosili ludziom o Panu Jezusie. Wierzyli, że On jest Bogiem i ich najlepszym przyjacielu. Choć nie byli bezpieczni, to nie poddawali się. Skąd mieli siłę? Jak to było możliwe, że ich wiara była mocna? Czy macie jakieś pomysły? (*odpowiedzi dzieci*) Wiara uczniów opierała się na Słowie Bożym. Oczywiście nie w takiej postaci, jaką my dziś mamy w formie Biblii. Będąc z Panem Jezusem nauczyli się wielu prawd i też zapamiętali Jego Słowa. M.in. te: „Dana jest mi wszelka moc na niebie i na ziemi. Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody (...) ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto ja jestem z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata.” (*Mt 28,18-19*) Mając w pamięci te słowa Pana Jezusa i pewnie jeszcze wiele innych, uczniowie byli zachęcani do tego, żeby się nie poddawać. Ich wiara opierała się na słowach Pana Jezusa.

Tak samo jest z nami. Żeby wierzyć, potrzebujemy Bożego Słowa. Można nawet powiedzieć, że Słowo Boże ma moc rozwijać naszą wiarę. Tak, jak płomień świecy z naszego eksperymentu potrzebuje powietrza, tak samo i wiara potrzebuje Bożego Słowa. Mam nadzieję, że każdy z was ma w domu Biblię i że przykład uczniów z dzisiejszej szkoły będzie dla każdego z nas zachęceniem do poznawania Bożego Słowa. Jeśli nie potraficie czytać, to możecie poprosić kogoś bliskiego, mamę lub tatę, siostrę lub brata, żeby poczytali z wami. Biblia kryje bardzo wiele niezwykłych historii. Dzięki niej możemy poznawać Pana Boga i też dzięki niej nasza wiara będzie mogła się rozwijać.

1. Wiersz biblijny (przekład ekumeniczny)

„Wiara rodzi się ze słuchania, ze słuchania Słowa Chrystusa.” (Rz 10,17)

Pomoce: wiersz zapisać na 3 dużych kartkach. Na pierwszej zapisać: „Wiara rodzi się ze słuchania”; na drugiej: „ze słuchania Słowa Chrystusa.”; na trzeciej: „Rz 10,17”

Przebieg:

Wytlumaczyć wiersz

Dzisiejszy wiersz ma nam przypominać o tym, że wiara i zaufanie Panu Jezusowi, rodzą się i rozwijają na podstawie słuchania słów Pana Boga. Gdzie są one zapisane? (*odpowiedzi dzieci*) Tak, w Biblii. Tam jest wiele historii, które pokazują nam, w jaki sposób Pan Bóg działał w życiu różnych osób i w różnych sytuacjach. Dzięki temu, przez Biblię możemy poznawać samego Pana Boga, który może wszystko, jest wszędzie i bardzo kocha każdego z nas. Poznawanie Pana Boga przez Biblię będzie zachęcać nas do zaufania. Bo komu możemy z taką pewnością zaufać, jak nie takiemu wspaniałemu Bogu?

(*informacja dla osoby prowadzącej: wiersza można uczyć z zastosowaniem następujących ruchów:*

gdy mówimy: „Wiara rodzi się” – pokazujemy na serce

gdy mówimy: „ze słuchania” – pokazujemy na swoje uszy

mówiąc słowa „ze słuchania Słowa Chrystusa.” – pokazujemy znowu na ucho, a następnie układamy dłonie na kształt otwartej Biblii)

2. Prace plastyczne

A. Słucham Bożego Słowa

Pomoce: rysunek (*patrz: 17 niedziela po Trójcy Świętej_Rysunek nr 1_szablon pracy plastycznej*)
kredki, nożyczki, klej, patyczek po lodzie

Przebieg:

- dać każdemu dziecku kartkę z rysunkiem przedstawiającym ucho i patyczek do lodów
- poprosić uczestników o pokolorowanie i wycięcie rysunku
- zademonstrować dzieciom, w jaki sposób mają przykleić patyczek do wyciętego rysunku (*patrz: 17 niedziela po Trójcy Świętej_Zdjęcie nr 1_gotowa praca plastyczna*)

B. Jak przedstawię ten wiersz?

Pomoce: kartki z bloku, ołówek, gumka, mazaki, kredki

Przebieg:

- podzielić grupę na 2 lub 3 osobowe zespoły
- wytłumaczyć zadanie: grupy wymyślają jak graficznie można przedstawić poznany wiersz z Rz 10,17
- rozdać każdej grupie potrzebne do pracy materiały: kartki, ołówki, mazaki, kredki
- określić czas potrzebny do wykonania zadania, np. 15 minut
- prezentacja zadania przez poszczególne grupy

Załączniki:

17 niedziela po Trójcy Świętej_Rysunek nr 1_szablon pracy plastycznej

17 niedziela po Trójcy Świętej_Zdjęcie nr 1_gotowa praca plastyczna 17 niedziela po Trójcy Świętej